

Maie Vaher: «NSV Liidu pioneerorganisatsiooni nõukogu juhend pioneeristaapide loomise kohta igas linnas ja rajoonis tuli vabariiki juba mõned aastad tagasi. Siiski ei ole pioneeristaapide tegevus siiani õiget hoogu sisse saanud, välja arvatud Paide, Pärnu linna, Haapsalu rajooni ja Tallinna linna pioneeristaapid. Meie oleme staabi tegevust ärgitanud paar aastat. Möödunud aastal hakkas töö mine-ma. Juhendama hakkas pioneeristaabi tööd meie maja inimene Merike Reinok.»

Heli Pikani: «Pioneeristaabi kaudu hakkasime koguma malevatest infot toimunud ürituste kohta. Selgus palju huvitavat, mida malevates tehakse, millest aga rajooni ulatuses teadmine puudus. Ja muidugi aitasid pioneeristaabi liikmed tõhusalt kaasa ülerajooniliste ürituste organiseerimisel.»

Tiina Tamm: «Pioneeristaap on meil kuueliikmeline, peale minu veel Angela Järvekann ja Leili Kivimäe. Semla 1. keskkoolist, Heldi Semidor Aruküla 8-kl. koolist, Anu Kudeviita Viimsi keskkoolist, Niina Lukina ja Marina Kobzar Keila 2. keskkoolist ning Kaili Truu Jüri keskkoolist. Koos käime iga kuu viimasel neljapäeval. Valves oleme kella 9–15, igauks nii, kuidas koolitöö ja õpetajad lubavad. Algul anti meile infot vähe, meeldetuletusi tuli koolidele järjest saata. Juhtus seda ka, et helistasime kooli, vastu võttis direktor, kes ei osanud meie küsimustele päris täpselt vastata, vanempioneerijuhti aga majas polnud. Pärast tuli meile kiri, kus kool vabandas. See oli sügisel, kui pioneeristaap alles oma tööd alustas. Varsti oli aga kõikidel koolidel selge, mida neilt tahetakse ning meie töö hakkas ladusalt minema.»

Heli Pikani: «Kuna pioneeristaap käib koos meil, rajooni-

Harju rajooni pioneeristaabil saab kevadega seljataha esimene tööaasta. Mida ühe õppeaasta jooksul teha on jõutud, missugused on edaspidised töösuunad, sellest räägivad tänases vestlusringis rajooni pioneeristaabi ülem, Saku keskkooli malevanõukogu esimees Tiina Tamm, Harju Pioneeride Maja direktor Maie Vaher, metoodik Kersti Visso, kultuuriorganisator Merike Reinok ja ELKNÜ Harju Rajoonikomitee sekretär, rajooni pioneerorganisatsiooni nõukogu esimees Heli Pikani.

Täna on
V. I. Lenini nimelise
pioneerorganisatsiooni
sünnipäev

Pioneeristaap tegutseb

nikomitees, siis juhtusin kord kuulma, kui pioneeristaabi liige riidles ühe malevanõukogu esimehga: «Kuidas, sa oled malevanõukogu esimees ja ei tea, mis on 2. oktoobri raadio-rivistus!» Lapsed võtsid tõesti oma tegemisi väga tõsiselt ning minu meelest on neil koolides päris suur autoriteet. Kui sügisel kippusid staabile infot andma pioneerijuhid, siis nüüd teevad seda ainult malevanõukogu esimehed ise. Ja nii see peabki olema. See näitab laste

endi algatust, vastutust, sisulist pioneeritööd, mitte pioneerijuhid aruandeid.»

Maie Vaher: «Sügisel tulid õppealajuhatajad minu käest küsima: mis te meie malevanõukogu esimehest tahate? Meie ei tahtnud midagi. Pioneeristaap tahtis. Nüüd ei ole enam mingeid arusaamatusi, kõik teavad, mida pioneeristaap endast kujutab.»

Tiina Tamm: «Staabi liikmed on meil kõik valge vilenööri omanikud või vähemalt

taotlevad seda. Minu meelest staabi töö palju aega ja vaeva ei nõua. Kord kuus koos käia jõuab küll igauks. Aga koolis tullakse minu käest küsima küll, kui asi pioneeritöösse või pioneeritööstesse puutub. Staabist olen palju häid ideid oma kooli pioneeritöö mitmekesistamiseks leidnud. Kahju ainult, et ei ole jõudnud veel ära kasutada. Mind huvitab see töö.»

Merike Reinok: «Esimene aastaga me staabis muidugi

kõike veel ei jõudnud. Meie staabil ei ole seksioone nagu need on näiteks Paides. Selles suunas püüamegi oma tööd tuleval aastal täiendada. Eraldi tegevust planeerime oktoobrilastega, hoo tahaks sisse saada pioneeride kirjavahetusele, rahvaste sõpruse alasele tegevusele jne.»

Maie Vaher: «Ja muidugi seda võib ka öelda, et kuigi juhendi järgi valitakse pioneeristaabi liikmed ainult üheks aastaks, siis meie seda teed ei lähe. Üks aasta kulub sisseelamisele, kahju oleks nendest lastest ilma jääda. Meie praegused staabiliikmed jätkavad enamikus ka järgmisel aastal. See ei tähenda, et uusi liikmeid juurde ei tuleks.»

Heli Pikani: «Rajooni pioneerorganisatsiooni nõukogu esimehena võin öelda, et pioneeristaabist on väga palju abi olnud, eriti mitmesuguste ürituste organiseerimisel. Staap aitas kaasa oktoobrilaste vägede paraadi läbiviimisel, ülerajooniliste pioneeriviktoriinide korraldamisel, organiseeris 4. klasside rivi-võistlust, 5. klasside pioneeride lauluvõistlust, rühmapäevikute ülevaatusi, oivikute päeva jne. Rääkimata infost malevate töö kohta, mis jõuab kokku just pioneeristaapi. Ja veel — olen märganud, et näiteks üritustel märkavad pioneeristaabi liikmed juba täiesti ise, mida vaja teha, oskavad korraldada. See on väga tore. Pioneeritöö autoriteet rajoonis on tõusnud. Staabi lapsed tahavad väga seda tööd teha.»

Maie Vaher: «Pioneeristaabi esimene aasta on hästi läinud, tee viib ülesmäge. Kui veel tulevikuplaanidest, siis tahaks väga, et lapsed saaksid kohtuda teiste pioneeristaapidega, näha teiste tööd. Tahaksime staabiga minna ka koolidesse, vaatama, kuidas malevanõukogudes tegutsetakse.»

Mulle lihtsalt meeldib

Lapsed EI PEA tulema pioneeritööst. «Üritus peab olema nii huvitav, et nad sinna tulla tahavad!» Nii ütles Nissi 8-kl. kooli vanempioneerijuht Aino Kasemaa, kui temaga pioneerijuhi- ja pioneeritööst juttu tegime. Aino Kasemaal on seljataga 25-aastane õpetaja- ja kaheaastane vanempioneerijuhi staaž. Tema tuli õpetajast pioneerijuhiks. Tavaliselt on vastupidi. «On levinud arvamus, et see hakkab pioneerijuhiks, kes õpetajana hakkama ei saa. Tegelikult on vastupidi: pioneerijuhid lähevad õpetajaks, kuna õpetaja olla on kergem. Õpetajal on kindlad teadmised, ta läheb kindlasse tundi, see tund on täpselt 45 minutit pikk. Õpetajal on kindlad õpikud, iga aine jaoks kindel programm. Tema töö on eelkõige lapsi õpetada. Pioneerijuhi töö on lapsi kasvatada. See töö on palju loovam, palju huvitavam. seal ei saa lugeda tunde, arvestada puhkepäevi. Muidugi on palju südameetunnistusest, sest ka pioneeritööd saab teha kella järgi. Pioneerijuhi töö nõuab enda andmist.

Minuga on nii: tuleb üks mõte pähe, pean plaani, räägin lastele ja teeme ära. Igale koolitunnile ma sel moel kaasa elada ei suutnud. Juba õpetajana meeldis mulle lastega väljaspool tunde rohkem tegelda kui neid tunnis õpetada. Pioneerijuhi tööd ei saa kuivalt teha. Kui sa ei ole hingega juures, paistab see kohe silma. Õpetaja võib oma tunni ka kuivalt anda, teised sellest ei tea. Arvan, et heast pioneerijuhist võib saada väga hea õpetaja, heast õpetajast igakord väga head vanempioneerijuhti ei saa,» arvas Aino Kasemaa.

Meie jutuaajamise päeval oli Aino Kasemaal ja tema pioneerimaleval äsja seljataha saanud kevadine maleva aruandekoondus. Vanempioneerijuhi muude paberite seast pudesenes välja lipik 18-punktilise nimekirjaga asjadest, mida oli tarvis edukaks maleva koonduse läbiviimiseks meele pidada, nimekiri maleva aukirjadest tikutopsini. Aga mida siis lapsed ise, tuli mõte. «Kui lapsed ise teevad, see on väga hea. Ja lapsed peavadki ise tegema. Aga lapsi ei tohi üksipäini ise tegema jätta. Laps tahab suunamist. Juhendamine peab olema. Laps võib ise teha, aga see ei pruugi kõige paremini välja kukkuda. Siis on tujul halb ka lapsel ning enam ta tegema ei hakka. Õigel ajal suunata ja juhendada ja siis lasta lapsel teha — tulemustest tunneb rõõmu laps ja vanempioneerijuht ka.»

Nissi 8-kl. kooli vanempioneerijuht arvab, et kui ta midagi pioneeridega teeb, peab see olema väga hästi tehtud. Ja niisuguseid üritusi, mida möödunud kahest pioneeriaastast meenutada, jätkub. «Isade ja poegade õhtu kukkus hästi välja. Mõttlesin, mis see olgu, et isad ei taha üldse lastevanemate koosolekutel käia. Kutsusime pioneeridega nad kõik isade ja poegade õhtule. Pojad esinesid, koos mängiti ja võisteldi. Pärast tulid isad kättepidi tänama. Ju siis meeldis. Teine asi — lapsed ei tahtnud pidudel tantsida. Otsustasime rühmadevahelise diskotantsuõhtute võistluse korraldada. Kuulutuse panime üles nii: «5×5», sest minu arvates peab kuulutus olema ka reklaam. Juba huvist tuldi vaatama. Võistluste lõppedes tantsisid kõik, suured ja väikesed,» rääkis Aino Kasemaa.

«Mulle lihtsalt meeldib seda tööd teha, ma tunnen sellest rõõmu,» on Aino Kasemaa vanempioneerijuhi sõnad. **ENE NARUSK**

AGU VEETAMME foto

Me hindame rahvaste sõprust

Austav suhtumine teistesse rahvastesse ning rahu vaenlaste vihkamine saab alguse juba varases lapsepõlves. Lasteaedades jutustavad kasvatajad eri rahvustest töötajate sõprusest, lapsed õpivad tundma NSV Liidu ja teiste rahvaste luuletusi, muinasjutte ning tantse.

Koolis omandab internatsionalistlik kasvatus töö üha plaanipärasema ja mitmekülgsema iseloomu. Selle töö üksiks loigiks on rahvaste sõpruse klubide (RSK) töö.

Meie kooli RSK «Kaleva» on loodud neli aastat tagasi. Klubisse kuuluvad õpilased 4.—11. klassini. Klubis on mitu seksiooni. Seksioonis «Minu kodumaa» — NSV Liit» töötavad vene keele ringid pioneeridele. Seksiooni liikmed õpivad tundma teiste vabariikide pioneeride elu ja tegevust, sõlmivad sõprussidemeid ja peavad kirjavahetust eri rahvustest lastega. Noorematele on moodustatud kollektiivide ring, mida edukalt juhendas abiturient Raido Larirov. Lektorite seksiooni kuuluvad tavaliselt abituridid. Nad tutvustavad noorematele tähtsamaid poliitilisi probleeme ja viivad läbi kooli poliitpäevi. Vanematele õpilastele on mõeldud töö seksioonis «Rahvusvaheline noorsooliikumine».

Meie klubi põhitegevuseks on kirjavahetuse erinevate klubidega teistest liiduvabariikidest ja välismaalt. Tugevad sidemed on kujunenud Komi ANSV Inta linna klubiga «Planeta», Berdjanski linna klubiga «Aurora-Gramma» Ukraina NSV-st ning Petrozavodski Pioneeride Palee klubiga. Kirjasõpru on meil igas liiduvabariigis, kõige kaugemad on Kamtšatka. Kirjavahetust on loodud ka Saksa DV Schwerini linna Leen Kullmani nimelise kooliga, kuna meie kooli pioneerimalev kannab samuti Leen Kullmani nime. Klubi fore-

damatest üritustest võib mainida osavõttu rahvaste sõpruse festivalist Inta linnas Komi ANSV-s, kus meie klubi esindas Eesti NSV-d. Meiega käis sel festivalil kaasa klubi ja pioneerimaleva auliige, Kuusalu kolhoosi aseesimees Lembit Kivimäe. Oleme oma šeffidele Kuusalu kolhoosist väga tänulikud abi eest sõitude organiseerimisel. Ka sel kevadel võimaldas kolhoos ühele meie klubi liikmele osavõtu ekskursioonist kangelaslinna Volgogradis.

Meeldejäädavaks ürituseks kujunes rahvaste sõpruse pidu, millest võttis osa küllaline Valgevenest, kohtumine Gruusia laululastega, ekskursioonid Moskvas ja Leningradis, malevasuvi interruhm Krimmis. Selle aasta suuremaks ürituseks oli solidaarsuse nädal Nikaraagua lastega, millest võttis osa kogu meie kool. Kogusime õppevahendeid ja mänguasju Nikaraagua lastele, organiseerisime raadiosaateid, andsime välja seinalehte, kus tutvustasime olukorda selles riigis ja rääkisime Nikaraagua laste elust.

Selle kevade tähtsamaks ülesandeks on noorsoofestivalide ajaloo tutvustamine õpilastele ning ettevalmistamine tulevaks noorsoofestivaliks Moskvas.

Klubi tööd juhib aktiiv eesotsas presidendiga. Aktiivsemad klubi liikmed on VIII kl. õpilased Tiia Larirova, Kadi Ardel, Kersti Kuuspalu, Merle Ruusalepp, Mai Parra, Eha Toomberg, Eve Davõdova, Luive Luik, Toivo Kiiver, Tamar Jürna ja Kaie Reinaru.

Hiljuti saime meeldiva uudise — üks meie klubi aktiviste sõidab Artekki. Ta võtab osa rahvusvahelise vahetuse tööst. Loodame, et saame tema kaudu klubile palju uusi kirjasõpru ning kasulikke kogemusi internatsionalistlikus töös.

HILDA URB,
klubi juhendaja,
Kuusalu keskkooli õpetaja